

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

כְּתַב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והר"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה). ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו (ב' פעמים).

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר: רְבוּז עֲלָמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא כְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מְחֻשְׁבָּא תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לְהוּז עֶשֶׂר סְפִירוֹן, לְאַנְהָא כְּהוּז עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלָמִין דְּאַתְגְּלִין. וְכְהוּז אֲתַבְּסִיאַת מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לוֹן וּמִיחַד לוֹן. וּבְגִין דְאַנְתָּ מְלַנְּאוּ - כָּל מָאן דְאַפְרִישׁ חַד מִמְּחֲבְרִיהּ מֵאַלִין עֶשֶׂר [סְפִירוֹן], אֲתַחֲשַׁב לָהּ כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִין עֶשֶׂר סְפִירוֹן אֲנִין אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אַרְיָה וְחַד קָצֵר וְחַד בִּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לוֹן, וְלִית מָאן דְאַנְהִיג לָהּ, לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְפָרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לוֹן דְמַנְהִיגוּ פְּרַחִין נְשֻׁמְתִין לְבְנֵי נְשָׂא. וּכְמָה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לוֹן, דְאַתְקָרִיאוּ גּוֹפִין לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דְמַכְסִין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקָרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָא: חֶסֶד - דְרוּעָא יְמִינָא. גְבוּרָא - דְרוּעָא שְׂמָאלָא. תְּפָאֶרֶת - גּוֹפָא.

תְּקַנְתָּ לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ גּוֹפִים כְּלָפֵי הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים בְּתַקּוּן הַזֶּה. חֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצְחַ וְהוּד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רַגְלִים. יֶסֶד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוּדֵשׁ. מְלָכוּת נִקְרָאת פֶּה, תּוֹרָה שְׂבָעֵל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻקִּים הִיא הַמּוֹחַ, הִיא הַמְּחֻשְׁבָּה שְׂבָפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וְכֵה הַלֵּב מִבִּיּוֹן, וְעַל אֵלוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֻקִּים וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסֻתְרוֹת לְה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן, הוּא כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׂמִינִיחִים עֲלֵיו תְּפִלּוֹן, וּבְנֻשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְאוֹת הָא, שֶׁהוּא דְרָךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא מְשַׁקָּה אֶת הָאֵילָן בְּזְרוּעוֹתָיו וְעֲנָפוֹ, כְּמִים שְׂמֻשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהֶשְׁקָאָה.

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רְבוּז הַעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא אֶחָד לְכַד, וְלֹא כְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְרִים. אֲתָה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל כָּל הַעֲלִיוֹנִים, נְעֵלָם מַעַל כָּל נְעֵלָמִים. וְאִין מְחֻשְׁבָּה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁגִּיג כְּלָל. אֲתָה הוּא שְׂהוּצָאָת וְגִלְתָּ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בְּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינִם נְגִלִים וְעוֹלָמוֹת הַנְּגִלִים. וּבְהֶם אֲתָה מִתְּכַסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתָּה הוּא שְׂקוּשֵׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתָה מִבְּפְנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִמְּחֲבְרוֹ, מֵאֵלוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נְחֻשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ הוּא מִפְּרִיד בְּךָ. וְאֵלוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסִדְרָם, אֶחָד אַרְוֹן, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָהּ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֵד שְׂהוּא. לְבוּשִׁים תְּקַנְתָּ לָהֶם, שְׂמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשֻׁמְתִין לְבְנֵי אָדָם, וּכְמָה גּוֹפִים

וכל מי שישתדל לקרא זוהר הקדוש אפילו בקריאה לכו... הרי הוא כחונה ומקדש את השם, שיש בו כל עשׂוֹת נְסִים אפילו בלא ידיעה, ויגן עליו בעולם הזה ובעולם הבא (הרמ"ז קע"ח). פתח אליהו המבואר למוסדות בחינם טל: 054-4523917

נצח והוד - תרין שוקין. יסוד - סיומא דגופא, אות ברית קדש. מלכות
- פה תורה שבפעל פה קרינן לה. חכמה - מוחא, איחי מחשבה מלנאו.
בינה - לבא, ובה הלב מבין. ועל אלין תרין כתיב: "הנסתרות ליהוה
אלהינו". כתר עליון - איהו כתר מלכות. ועלה אתמר: מגיד מראשית
אחרית. ואיהו קרקפתא דתפילי. מלנאו איהו אות יו"ד ואות ה"א
ואות וא"ו | ואות ה"א, דאיהו ארץ אצילות. ואיהו שקי דאילנא
בדרועי וענפוי, כמא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקי:

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא
בההוא נביעו. וחהוא נביעו איהו פנשמתא לגופא, דאיהו
חיים לגופא, ובה לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלנאו ולבר.
ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא
ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, ונגתא דערן, ועשפין, וחיון ועופין
וננין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא כהון עלאין, ואיד יתנהגון
כהון עלאין ותתאין, ואיד אשתמודעאן עלאין ותתאין, ולית דידע כד
כלל. ובר מנה, לית יחודא בעלאין ותתאין. ואנת אשתמודע אדון על
כלא. וכל ספירן כל חד - אית ליה שם ידיעא, ובהון אתקריאו
מלאכיא. ואנת לית לה שם ידיעא, דאנת הוא ממלא כל שמחון,

על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לה שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לה מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקפה ותוקף לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, ובניעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנקראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגו עדר, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להכיר ולהודיע בהם עליונים, ואיד יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיד נכרים ונדעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נכר ונדע אדון

וְאַנְתָּהּ הוּא שְׁלִימוֹ דְבִלְהוּ. וְכֵד אַנְתָּה תְּסַתְּלַק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ בְּלָהוּ
שְׂמָהָן בְּנוֹפֵא בְּלֹא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּה הוּא חַבִּים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא.
אַנְתָּה הוּא מְבִין וְלֹא כְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֲלֵא
לְאֲשֶׁתְּמוֹדֵעָא תּוֹקֶפְדָּ וְחִילְדָּ לְבִנֵי נָשָׂא. וְלֹא חֲזָאָה לֹזֵן אִידָּ אֲתִנְהֵג
עֲלֵמָא בְּרִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמְשַׁפֵּט, כְּפֹסֵם עֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי
נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט - עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. צְדָק - מַלְכוּתָא
קְדִישָׁא, מֵאוּנֵי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. הִינּוּ צְדָק - אוֹת בְּרִית. בְּלֹא
לְאֲחֻזָּאָה אִידָּ אֲתִנְהֵג עֲלֵמָא. אֲבָל לֹא דְּאִית לָךְ צְדָק יְדִיעָא דְּאִיהוּ
דִּין, וְלֹא מְשַׁפֵּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אַלִּין מַדּוּת בְּלָל.

הַיָּה כְּשֵׁסִים אֲלֵיהוּ הִנְבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוָה לְרוּז לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן
בְּרַ יוֹחָאֵי הַקְּדוּשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמִנּוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זֹלְתוּ לְגֵאוּל הַשְׁכִּינָה וְיִשְׂרָאֵל
מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקֵשׁ אֲלֵיהוּ ז"ל וְאָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגַלְה רְזִין תּוֹרָה. (הַדְרַת מֶלֶךְ - כְּבוֹד מֶלֶךְ מֵהַר"שׁ בּוּזְאֵלוֹ
ז"ע). וְאָמַר מֵעַתָּה רְצֵה אֲלֵיהוּ הִנְבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁהַרְשִׁבֵי לֹא יַחֲוֵשׁ עוֹד מְלַגְלוֹת וְלַחֲדָשׁ סוּדוֹת
הַתּוֹרָה, יַעֲזֵן כִּי לוֹ לְבָדוּ נִתְּנּוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרְשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתוּ בְּדוּר לְגֵאוּל הַשְׁכִּינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
מְגֻלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּ', וְעֵשָׂה וְאֵל תֵּאֲחֵר וְחַדָּשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לָךְ לְבָד אֲתִיְהִיב
רְשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים לְחַדָּשׁ וְלַגְלוֹת הַסּוּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִין הוֹיֵהֶר).

**קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדָּשׁוּן מַלְיוֹן עַל יְדָךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ
לְנַגְלָאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה דְּלֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְנַגְלָאָה
לְשׁוּם בַּר נֶשׁ עַד בְּעוֹן:**

**קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר: לָךְ יְהוּה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנְּצַח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָא. לָךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָּה. וְהַמְּתַנְשָׂא
לְכָל לְרֵאשׁ. עֲלֵאִין שְׁמַעוּ אַנּוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא מְהִימְנָא**

הַגְּדוּלָּה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנְּצַח,
וְהַהוֹד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָא. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָּה - מַלְכוּת. וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֵאשׁ.
עֲלִיוֹנִים שְׁמַעוּ, אֵלוּ יִשְׁנֵי חִבְרוּן, וְהַרְוּעָה
הַנְּצָמָן, הַתְּעוּרָרוּ מִשְׁנַתְּכֶם. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי
עַפְרָא", הֵם אֵלוּ אוֹתֶם הַצְּדִיקִים, שְׁהֶם מַחֲלֵק
הַשְׁכִּינָה שְׁנַצְמָר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר",
וְאִינֶם קְרוּיִים מִתִּים אֲלֵא יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה
נִצְמָר בְּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשָּׁה הַרְוּעָה

מֵאוּנֵי צְדָק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמַת. הִינּוּ צְדָק, הִיא אוֹת
בְּרִית. הַכָּל לְהִרְאוּת אִידָּ מִתְּנַהַג הַעוֹלָם אֲבָל לֹא
שֵׁישׁ לָךְ צְדָק הַיְדוּעָה שֶׁהוּא דִּין וְלֹא מִשְׁפֵּט הַיְדוּעָה
שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלוּ הַמַּדּוּת כְּלָל.
קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדָּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים עַל
יְדָךְ שְׁהִרֵי רְשׁוּת נִתְּנָה לָךְ לְגַלוֹת רְזִים נְסִתְרִים
עַל יְדֵיךָ, מַה שְׁלֹא נִתְּן רְשׁוּת לְגַלוֹת לְשׁוּם בְּן
אָדָם עַד עַתָּה.
קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר: לָךְ ה' הַנְּהַגוֹת

אֲתַעְרוּ מִשְׁנֵתְכוֹן. "הִקִּיצוּ וְרַנְנּוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֲלֵיךְ אֲנֹנִי צַדִּיקָא
 דְּאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהַהוּא דְאֲתַמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפְנֵי עַר". וְלֹא אֲנֹנִי
 מֵתִים. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּהוֹן: "הִקִּיצוּ וְרַנְנּוּ" וְגו'. רַעֲיָא מְהִימְנָא, אַנְתָּ
 וְאַבְהֵן הִקִּיצוּ וְרַנְנּוּ לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא, דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא,
 דְעַד כְּעַן צַדִּיקָא בְּלָהוּ דְמִכִּין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן. מִיַּד יְהִיבַת
 שְׂכִינְתָּא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיהּ: קוּם רַעֲיָא
 מְהִימְנָא - דְהָא עֲלֶךָ אֲתַמַּר: "קוּל דוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי כְּפָרְעָא אֲתוֹן
 דִּילִיָּה, וְיִימָא בְּהוֹן "פְּתַחֲי לִי אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". דְהָא "תָּם
 עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ". "שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל". "מֵאֵי נִמְלָא
 טַל"? אֶלָּא אָמַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ דְמִיּוּמָא דְאֲתַחֲרַב בִּי
 מִקַּדְשָׁא דְעֵאלָנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלָנָא בְּיִשׁוּבָא? לֹא הֲכִי, דְלֹא
 עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ בְּגִלּוּתָא חֲרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל",
 ה"א שְׂכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, שְׁלִימוּ דִילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ
 אֹת יו"ד אֹת ה"א אֹת וָא"ו, וְאֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְלֹא מִחֲשַׁבְן
 ט"ל, אֶלָּא אֹת יו"ד אֹת ה"א וְאֹת וָא"ו דְסָלִיקוּ אֲתוֹן לְחֲשַׁבְן ט"ל.
 דְאִיהִי מְלִיָּא לְשְׂכִינְתָּא מְנַבְיַעוּ דְכָל מְקוּרֵין עֲלָאִין. מִיַּד קָם רַעֲיָא
 מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קַדִּישֵׁין עֲמִיהּ. עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻודָא: "כְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני זהר יו, א הקדמה אחרת לת"ו)

מַעֲלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה?
 אִין זֶה כֹּה, שְׂבָאָמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן
 שְׂאֵת בְּגִלּוּתוֹ חֲרִי לָךְ סִימּוֹ, "שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל"
 וְהָא הִיא הַשְׂכִּינָה בְּגִלּוּת, הַשְׁלָמוֹת שְׁלָה
 וְהַחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא סוּד אֹת
 יו"ד אֹת ה"א אֹת וָא"ו וְאֹת ה"א הִיא
 הַשְׂכִּינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֶלָּא אֹת יו
 אֹת הָא וְאֹת וָא"ו עֲלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן
 ט"ל, שְׁהֶשֶׁם הָזֶה מִמְלֵא אֵת הַשְׂכִּינָה מִמְעַן
 הַנּוֹבַע שֶׁל כָּל הַמְקוּרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיַּד קָם
 הַרוּעָה הַנְּאָמָן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן
 סוּד הַיְחוּד.

הַנְּאָמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְעוּרְרוּ לְשִׂמְחָה וְלַעוֹרָר
 אֵת הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוּת, שְׁעַד עַתָּה,
 הַצַּדִּיקִים כָּלֶם רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיַּד
 נִתְּנָה הַשְׂכִּינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד הַרוּעָה
 הַנְּאָמָן, וְאִמְרַת לוֹ: קוּם הַרוּעָה הַנְּאָמָן. שְׁהֲרִי
 עֲלִיר נְאָמַר "קוּל דוּדֵי דוּפֶק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע
 אוֹתוֹת שְׁלוֹ, וְיִאמַר בָּהֶם בְּכַחֶם, פְּתַחֲי לִי
 אַחֲוֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". שְׁהֲרִי כְּתוּב: "תָּם
 עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ" שְׁהֲרִי רַאשֵׁי
 מְלֵא טַל וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֶלָּא אָמַר הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, אֵת הַשְׂכִּינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׂמִיּוֹם שְׁנַחֲרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל